

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 וְעַל-יְדֵי וְיִתֶן-לְךָ הָאֱלֹקִים, הַמְשַׁכֵּת הָעֲלָם הָעֲצָמִי בְשָׁנֵי
 2 אוֹפְנִים הַנְּל (יִתֶן הַהֲתַגְלוֹת כְּדִי לְבַרֵר בִּירוּרִים וְיִחְזֹר וְיִתֶן
 3 הַהֲתַגְלוֹת שְׂבָאָה כְּתוֹצָאָה מִזֶּה), נִמְשָׁף גַּם מִטַּל הַשָּׁמַיִם
 4 וּמִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְגו', לְפִי פִירוּשׁ הַמְדַרְשׁ שֶׁהַכוּוֹנָה לְתוֹרַה מְקַרְא
 5 מְשֻׁנָּה וְכו', (זוה המענה לשאלה
 6 מה החידוש בברכה על התורה שבני
 7 ישראל היו צריכים לקבל ממילא –
 8 שהכוונה לכך שבתורה יומשך
 9 ויתגלה מהעלם העצמי שכמבואר
 10 לעיל נמשך דווקא על ידי היגיעה
 11 ולא בתורה מצד עצמה) וְגַם מִטַּל
 12 הַשָּׁמַיִם כְּפִשׁוּטוֹ, דְּטַל לֹא
 13 מֵיֶעֱצָר³³ אֵינוֹ נֶעְצֵר לְעוֹלָם,
 14 בְּשׁוֹנָה מֵהַגֶּשֶׁם שֶׁלְּפַעֲמַיִם יוֹרֵד
 15 וְלְפַעֲמַיִם נֶעְצֵר (וּבִפְרָט
 9
- 16 שְׁמִלְכַתְּחִילָה אֵין סְלָקָא דְעֵתָךְ לְעַכְבַּ חֲסֵי-וְשָׁלוֹם) וְכֵן מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דְּגָן
 17 חֲסֵי-וְשָׁלוֹם אֵת הַשְּׁפַע וְאֵת הַבְּרָכָה, וְכֵן מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב
 18 דְּגָן וְחִירוֹשׁ כְּפִשׁוּטָם, בְּשַׁפַּע גִּשְׁמֵי כְּפִשׁוּטוֹ וּבְתַכְלִית
 19 הַהֲרַחֲבָה, וְעַד לְבִגְנֵן בֵּית הַמְקַדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁקְשׁוּר בְּמִוְחָד
 20 עַם יַעֲקֹב אֲבִינוֹ כְּמֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ ז"ל
 21 יַעֲקֹב שְׁקָרְאוּ בֵּית³⁴, וּמִשָּׁם
 22 מִבֵּית הַמְקַדָּשׁ אוֹרְהָ יוֹצֵאת
 23 לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ³⁵, שְׁעוֹשִׂים
 24 אֵת כָּל הָעוֹלָם דִּירָה לוֹ
 25 יִתְבָּרַךְ.
- 1 וְעַל-יְדֵי וְיִתֶן-לְךָ הָאֱלֹקִים, הַמְשַׁכֵּת הָעֲלָם
 2 הָעֲצָמִי בְשָׁנֵי אוֹפְנִים הַנְּל (יִתֶן
 3 וְיִחְזֹר וְיִתֶן), נִמְשָׁף גַּם מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵּי
 4 הָאָרֶץ וְגו', מְקַרְא מְשֻׁנָּה וְכו', וְגַם מִטַּל הַשָּׁמַיִם
 5 כְּפִשׁוּטוֹ, דְּטַל לֹא מֵיֶעֱצָר³³ (וּבִפְרָט
 6 שְׁמִלְכַתְּחִילָה אֵין סְלָקָא דְעֵתָךְ לְעַכְבַּ חֲסֵי-וְשָׁלוֹם), וְכֵן מִשְׁמַנֵּי הָאָרֶץ וְרֹב דְּגָן
 7 וְחִירוֹשׁ כְּפִשׁוּטָם, וּבְתַכְלִית הַהֲרַחֲבָה, וְעַד לְבִגְנֵן בֵּית-הַמְקַדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי, יַעֲקֹב
 8 שְׁקָרְאוּ בֵּית³⁴, וּמִשָּׁם אוֹרְהָ יוֹצֵאת לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ³⁵, שְׁעוֹשִׂים אֵת כָּל
 9 הָעוֹלָם דִּירָה לוֹ יִתְבָּרַךְ.

(33 תענית ג, א. 34 שבת קיח, א. פסחים פח, א. 35) ראה ירושלמי ברכות פ"ד סוף ה"ה. ויק"ר פל"א, ז. וראה מנחות פו, ב ובפרש"י שם.

אגרות קודש

ב"ה, כ"ד מ"ח, תשט"ז

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו מט' חשוון, בו כותב ומתאר מצב רוחו והתמרמרותו על זה, ואשר מחפש תשובה, ומסיים היש עוד תשובה?

והנה אין מקום לשאלה זו, וכפסק רז"ל שאין לך דבר העומד בפני התשובה, וכדמוכח גם ממה שתקנו אנשי כנסת הגדולה לכל אחד ואחד מישראל לומר בתפלתו השיבנו אליך ונשובה ותיכף אחר זה ברכת סלח לנו, וכל זה בשם ומלכות אף שאם הי' ספק ח"ו בדבר הרי ספק ברכות להקל וע"כ דאין כאן שום ספק כלל, וכמבואר כל זה באגרת התשובה לרבנו הזקן פרק י"א.

ומה שכותב איזו היא הדרך לתשובה, הנה גם זה פשוט שצריך להיות חרטה על העבר, והעיקר קבלה להבא, והנהגה מתאימה לקבלה זו, וקיום במעשה - בועשה טוב אשר עליו לעשות ובסור מרע ממצות ד' אשר לא תעשינה, ובודאי לדעת את כל זה מובן שצריך ללמוד הלכות הצריכות בחיי היום יומים, ולחזור עליהם עד שהתלמוד יביא לידי מעשה, ולסייעתא דשמיא, הנה מוכרח שבכל יום אחר תפלת הבוקר יאמר איזה קאפיטלעך תהלים, וכן יקבע שיעור בלימוד תורת החסידות המאירה דרך האדם בחיים, והשי"ת יצליחו

בברכה.

בשם כ"ק אדמו"ר שליט"א